

е едно оржие отъ еленски рогъ, (фиг. 66); то е служило или като мотика или за разбраздяване почвата (за оране). Широката продупчена частъ е $8 \times 5 \times 4.5$ см. и дупката отъ едната страна 2.5×2 см., а отъ другата 1.7×1.60 см. Издадената тънка частъ е 14.5 см. дълга.

Освѣтъ това бѣха намѣрени: 1) ябълчната костъ отъ човѣка (ра-
tella) съ отверстие за окачване. Диаметрътъ на костъта е 4 см. (табл. IX,
фиг. 65: 7); 2) продупчена костъ въ видъ на прѣстенче (фиг. 65: 6), съ
диаметръ 1.5 см., широчина 1.2 и височина 1.3 см.; 3) плоска костъ за
украшение (фиг. 65: 5); тя е 5 см. дълга, 3.5 см. широка и 0.5 см. де-
бела. Освѣтъ това се намѣриха отломъци отъ плоски кости съ дупчици
и продупчени черупки на миди.

3. Издѣлия отъ камѣкъ.

(Табл. X.)

Кремъчни оржия. Въ могилиѣ до с. с. Липникъ и Ишикларъ
бѣха намѣрени кремъчни буци и ядки (nucleus), отъ които сж били отцѣп-
вани ножчета. Кремъкътъ има жълтеникавъ цвѣтъ съ бѣлезникави малки
петна; той произхожда отъ Шуменско (с. Ири-дере)¹⁾ Единъ нуклеусъ
(фиг. 67) е 19 см. дълъгъ съ основа 4.5×6.5 см.; Отъ него сж били
отцѣпени 14 ножчета, широки 1.5 — 2.0 см. Други нуклеусъ е 8 см. дъ-
лъгъ и на дъното 4.5×5.5 см.

Въ могилата до Русе бѣха намѣрени нѣколко кремъчни бравички
(фиг. 68: 1—6). Едната е 12.5 см. дълга, на горния край 5 см. широка
и на долния — 7 см. (до острието). Дебелината ѝ е 2 см. Въ Липникъ е
била намѣрена една бравичка съ дължина 10 см., 3.5 и 5 см. широка
и 2 см. дебела.

Други издѣлия сж изработени отъ сивъ, зеленикавъ или черни-
кавъ камѣкъ (андезитъ и др.). Най-често се срѣщатъ бравички, (фиг.
69), голѣмината на които бива:

дължината: 3.5 , 5 , 6.5 , 7 , 9.5 и 10 — 13.5 см.

дебелината: 0.70 , 1 и 2 см.

ширината до острието: 3.5 и 4.5 см.

ширината до другия край: 1 , 2 , 2.5 и 3.5 см.

¹⁾ Кремъкътъ се срѣща въ Сѣверна България изъ пластоветъ на кредената си-
стема (Могили, стр. 86 и 87. Въ Южна България той се намира въ околността на гр.
Станимака, между с. с. Арапово, Пранга, Козбунаръ и Избегли. Мѣстото, дѣто се срѣща,
се нарича „Дюшликъ Баиръ“ или „Кременарници“. Тукъ се е разработвалъ кремъкъ още
слѣдъ освобождението (за дикани); той излиза тука на буци въ пластоветъ на еоценовата
система. Цвѣтътъ на кремъка бива различенъ (сивъ, шаренъ, черъ, жълтеникавъ и др.).
За диканитѣ се е взималъ жълтеникавиятъ. Кремъкътъ се е вадилъ съ изкопаване дълбоки
кладенци.